

3. Ar Pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4 straipsnio 5 punkte numatytą sąlygą „jei skyrus bausmę, toji bausmė yra atlikta <...> arba pagal nuosprendį priėmusios šalies teisę nebegali būti atliekama“ reikia aiškinti taip, kad ji apima situaciją, kai prašomas perduoti asmuo už tą pačią veiką galutiniu teismo sprendimu nuteistas laisvės atėmimo bausme, kurią jis iš dalies atliko nuosprendį priėmusioje šalyje ir nuo kurios atlikimo, be to, jį atleido šalies valdžios institucija, kuri nėra teisminė institucija, suteikdama bendrąją malonę, kuri galioja ir nuteistiesiems, kurie, kaip prašomas išduoti asmuo, padarė sunkias nusikalstamas veikas ir kuri nėra pagrįsta racionaliais baudžiamosios politikos motyvais?

(¹) 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34).

2020 m. gruodžio 10 d. *Cour constitutionnelle* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Airbnb Ireland UC / Région de Bruxelles-Capitale*

(Byla C-674/20)

(2021/C 128/12)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour constitutionnelle

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Airbnb Ireland UC*

Kita bylos šalis: *Région de Bruxelles-Capitale*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (¹) 1 straipsnio 5 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarpininkavimo paslaugos, kurios tikslas – per elektroninę platformą už atlyginimą suvesti potencialius nuomininkus su profesionaliais ar neprofesionaliais nuomotojais, siūlančiais trumpalaikio apgyvendinimo paslaugas, teikėjams nustatoma prievolė, gavus rašytinį mokesčių administratoriaus prašymą, kurio nevykdant taikoma administracinė bauda, pateikti „valdytojo duomenis ir turistų apgyvendinimo įstaigų vietos duomenis bei nurodyti nakvynių ir eksploatuojamų apgyvendinimo vietų skaičių per praėjusius metus“, siekiant nustatyti asmenis, kuriems tenka prievolė sumokėti regioninį turistų apgyvendinimo įstaigų mokesčių, ir jų apmokestinamąsias pajamas, patenka į „mokesčių sritį“ ir dėl to turi būti laikomi nepatenkančiais į šios direktyvos taikymo sritį?
2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (²) 1–3 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad ši direktyva taikoma tokiems nacionalinės teisės aktams, kokie aprašyti pirmajame prejudiciniame klausime? Ar esant reikalui Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad jis taikomas tokiems teisės aktams?
3. Ar Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji taikoma tokiems nacionalinės teisės aktams, kokie aprašyti pirmajame prejudiciniame klausime, ir kad pagal ją tokie teisės aktai leidžiami?

(¹) OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399.

(²) OL L 376, 2006, p. 36.